

Resolució 391/2025, de 20 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 52/2025

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de la Presidència. Gabinet Jurídic.

Informació reclamada: Sentències anonimitzades i la informació relativa al contingut de múltiples demandes.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Aquesta Comissió declara que la Resolució per la qual s'estima parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública amb codi de tràmit LKW6NBNSL (PRE_2024_EXP_SIP001SOL2_00010877) és conforme a Dret i que el dret d'accés de la persona reclamant s'ha vist atès, tot i que de forma limitada per la concurrència de límits legalment previstos i de la causa d'inadmissió ja explicada, que correctament ha apreciat l'òrgan competent per resoldre la SAIP, perquè recordem-ho el dret d'accés no és un dret de caràcter absolut i pot ser limitat o restringit d'acord amb la LTAIPBG quan s'escaigui, com succeeix en el cas que ens ocupa.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departament de Presidència. Gabinet jurídic. Persona física. Demandes. Sentències. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Propietat intel·lectual. Igualtat de parts en procés judicial. Causes d'inadmissió. Tasca complexa d'elaboració o reelaboració. Desestimació.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 13 de gener de 2025 entra a la GAIP la Reclamació 52/2025, presentada per una persona física contra el Gabinet Jurídic de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. En data 5 de novembre de 2024 es va presentar la sol·licitud d'accés a informació pública amb el codi de tràmit LKW6NBNSL, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant Llei 19/2014, del 29 de desembre). La informació sol·licitada era la següent: "Des de l'any 2014 fins a l'actualitat les estadístiques del nombre de demandes presentades per treballadors públics en els jutjats per salut laboral en la Generalitat. Estadístiques del nombre de demandes per salut laboral (assetjament laboral, canvis de contingència laboral, accidents de treball...) interposades per treballadors públics de la Generalitat de Catalunya en un jutjat de qualsevol tipus, desglossades per tipus de demanda en relació a la salut laboral, per jutjat, per serveis

territorials, per Departaments de la Generalitat i per anys, amb el contingut de la demanda i la sentència anonimitzades.”

3. La Reclamació presentada el 13 de gener de 2025 indica que se li ha estimat parcialment la SAIP però que no li han estimat el lliurament de la informació següent: “les sentències anonimitzades i la informació relativa al contingut de les demandes”.
4. El 23 de gener de 2025 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 23 de gener de 2025 la GAIP comunica la Reclamació al Gabinet Jurídic de la Generalitat de Catalunya i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre-la.
6. En data 13 de febrer de 2025 el Gabinet Jurídic de la Generalitat de Catalunya fa arribar un informe a la GAIP amb el contingut extractat següent: “La Resolució de la SAIP de referència ha estimat el gruix de la informació sol·licitada, fent una interpretació favorable al lliurament de dades. La Resolució objecte de reclamació ha complert escrupolosament allò establert a l'article 34.2 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, segons el qual la resolució ha de ser estimatòria de la sol·licitud, llevat que sigui aplicable algun dels límits establerts per la Llei 19/2014. I d'acord amb l'article 34.4 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, la Resolució ha estat motivada abastament en relació als punts de la sol·licitud on s'han aplicat límits. Amb relació a la informació sol·licitada (“estadístiques del nombre de demandes per salut laboral (assetjament laboral, canvis de contingència laboral, accidents de treball...) interposades per treballadors públics de la Generalitat de Catalunya en un jutjat de qualsevol tipus, desglossades per tipus de demanda en relació a la salut laboral, per jutjat, per serveis territorials, per Departaments de la Generalitat i per anys”), s'ha lliurat la informació corresponent d'acord amb les dades que corresponen al format en què aquesta informació està disponible pels serveis jurídics de la Generalitat.

Concretament, amb la voluntat de lliurar la informació que té l'Administració de la Generalitat en relació a la sol·licitud formulada, s'ha fet una interpretació favorable tendent a facilitar aquesta informació. Així, tal i com consta a la Resolució, tot i que com a “estadística” s'entén els mètodes i procediments per a recollir, classificar, analitzar i representar dades, així com obtenir conclusions a través d'ells, amb la intenció de formular prediccions i ajudar a la presa

de decisions, la informació que s'ha lliurat a la persona sol·licitant no té exactament aquesta naturalesa, perquè no es disposava exactament d'aquesta informació en aquest format. Així, la informació que s'ha lliurat, són dades estructurades i en format reutilitzable que, encara que no puguin ser enteses com a "estadístiques" en sentit estricte, donen resposta a la sol·licitud i en relació amb les quals la persona sol·licitant pot extraure diversa informació. Concretament, els conceptes de classificació en relació a la salut laboral que consten a la informació que s'ha lliurat són els que deriven de la base de dades del Gabinet Jurídic. En aquest sentit, la classificació ha estat el més precisa possible, atenent que l'aplicatiu on figuren les dades no sempre distingeix si el procediment afecta treballadors de la Generalitat o d'altres entitats o empreses i tampoc especifica si la controvèrsia afecta a salut laboral. Com es pot observar en els quadres de la informació lliurada, el format s'ajusta al sol·licitat amb quadres per anys i per jutjats i territoris, així com incloent si la sentència ha resultat o no favorable a l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

2. La Resolució de la SAIP estima parcialment el lliurament de la informació sol·licitada i fa inadmissió del contingut de les demandes per aplicació estricte de límits legals. La reclamació presentada per l'interessat no qüestiona pròpiament els arguments de la Resolució de la SAIP de referència, sinó que qüestiona l'operativitat de la base de dades oficial del poder judicial per tal de poder buscar adequadament, i d'acord amb els seus coneixements, les sentències de referència. En aquest sentit cal assenyalar que l'interessat fa esment de que intenta buscar les "demandes", quan en realitat aquesta documentació no està a disposició de la ciutadania, d'acord amb l'aplicació dels límits a la informació pública expressats de forma concreta per aquest cas a la Resolució de referència. L'article 21 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, estableix que el dret d'accés a la informació pública pot ser denegat si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a certs drets.

De conformitat amb la normativa aplicable, els continguts de les demandes sol·licitades no poden ser lliurades, en base a l'article 21 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, en relació als límits al dret d'accés a la informació pública, que diu: "1.- El dret d'accés a la informació pública pot ésser denegat o restringit si el coneixement o la divulgació de la informació comporta un perjudici per a: (...) d) El principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva. (...) g) El secret professional i els drets de propietat intel·lectual."

En aquest cas, doncs, la inadmissió de la part de la sol·licitud on es demana els continguts de les demandes es fonamenta en aquests dos límits, d'acord amb la diferenciació següent: - Pels casos en què encara no s'ha dictat sentència ferma (s'inclou, per tant, la via de recurs davant tribunals superiors, nacionals i supranacionals) aplicaria tant el límit del principi d'igualtat de les parts en els processos judicials o la tutela judicial efectiva (art. 21.1.d)) com els drets de propietat intel·lectual (art. 21.1.g)). - Pels casos en que ja s'ha dictat sentència

ferma aplicaria el límit als drets de propietat intel·lectual (art. 21.1.g)). Estant clar aquest punt, es passa a continuació a argumentar cadascun dels límits citats. En primer lloc, amb relació a l'article 21.1.d) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, i únicament pels casos en què no s'hagi dictat encara sentència ferma, és rellevant tenir present la Memòria explicativa de l'article 3.1.i del Conveni núm. 205 de Consell d'Europa d'accés als documents públics de 18 de juny de 2009 (en endavant, CADP), de la qual prové "la igualtat de les parts en els processos judicials i el bon funcionament de la justícia". En aquesta Memòria es descriu amb claredat que:

"(...) aquest límit persegueix assegurar la igualtat de les parts en processos judicials tant davant tribunals nacionals com internacionals i pot, per exemple, autoritzar una autoritat pública a denegar l'accés a documents elaborats o rebuts (per exemple del seu advocat) en relació amb els processos judicials dels quals sigui part." És clar que aquest límit busca, per tant, "assegurar que les administracions públiques disposin de les mateixes garanties que la resta de ciutadans per a la seva defensa en el marc dels processos judicials dels quals siguin part, sense que es puguin veure perjudicades pel dret d'accés, que no ha de permetre que la contrapart obtingui per aquesta via els documents i informacions elaborats específicament per al procés judicial, documents i informacions que la contrapart no té tampoc l'obligació de facilitar a l'Administració" (FJ 2n de la Resolució 517/2024, de 25 d'abril, de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública –en endavant, GAIP). És més, tal com la GAIP afirma en la resolució citada: "(...) la garantia real de la igualtat de les parts exigeix poder-lo oposar també front a qualsevol altra persona que sol·liciti l'accés a l'esmentada informació, ja que seria molt fàcil per a la contrapart aconseguir que demanés l'accés una altra persona, i obtenir així la informació per persona interposada; i, en tot cas, encara que qui sol·licités l'accés no ho fes per encàrrec de la contrapart, la informació podria acabar arribant a mans d'aquesta en el cas que aquella en fes la difusió que, com a regla general, es pot fer de la informació que s'obté en exercici del dret d'accés."

Tenint en compte l'anterior, en relació al lliurament de les demandes d'aquells procediments que no estan finalitzats, i en base al regulat a l'article 21.1.d) esmentat, hem de fer constar que el coneixement de les demandes, en un procediment que encara no està resolt de forma definitiva, podria veure perjudicats els interessos processals de les parts, donat que desconexim si aquests són comuns a tots els litigants o l'argumentació esgrimida per uns pot perjudicar als altres en la seva defensa i, per tant, és procedent inadmetre aquesta part de la sol·licitud.

En segon lloc, i pels casos en què hi hagi o no sentència ferma, l'entrega de les demandes elaborades pels lletrats privats que defensen als corresponents actors en cadascun dels procediments ordinaris poden afectar a drets de propietat intel·lectual. Aquest motiu es

fonamenta en base al recollit a l'art 21.1 g) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre. En aquest mateix sentit, la sentència de 2 de març de 2017, de la Secció 1^a de la Audiència Provincial de Salamanca, número 107/2017 fa esment de l'art 10 del Real Decreto Legislativo 1/1996, de 12 de abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de propietat intel·lectual. Aquest precepte inclou dins de les creacions originals que són objecte de propietat intel·lectual al seu apartat a): "... escrits, ... informes forenses ..., i qualsevol altra obra de la mateixa naturalesa". Es tracta d'una enumeració que no té la vocació de "numeros clausus", i no pretén contenir totes les creacions objecte de protecció, per tant s'admeten altres. Així, diu la sentència que no existeix obstacle per a considerar que té caràcter de creació objecte de protecció un escrit dirigit al tribunal. En la sentència referenciada, el Tribunal reconeix doncs la condició d'obra original protegida pel dret d'autor a l'escrit de demanda.

Aquest mateix punt de vista l'ha compartit la GAIP en la seva recent Resolució 517/2024, de 25 d'abril, on diu que: "(...) a parer d'aquesta Comissió s'afecten els drets de propietat intel·lectual, i no de forma potencial, sinó de forma real i palesa. El fet que una tercera persona accedeixi als escrits de demanda sol·licitats –tinguem en compte que, en aquest cas que ens ocupa, el reclamant és també advocat de professió- afecta als drets de propietat intel·lectual. Aquest motiu es fonamenta en el que es disposa a l'article 21.1 g) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre. En aquest sentit, s'ha de citar la sentència de 2 de març de 2017, de la Secció 1^a de la Audiència Provincial de Salamanca, número 107/2017. Certament, d'acord amb l'art 10 del Reial Decret Legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de propietat intel·lectual, s'inclouen dins de les creacions originals que són objecte de propietat intel·lectual al seu apartat a): ... escrits, ... informes forenses ..., i qualsevol altra obra de la mateixa naturalesa. És destacable que l'enumeració establerta no és "numeros clausus", i no pretén contenir totes les creacions objecte de protecció, en conseqüència, se'n poden admetre d'altres. Per tant, la sentència conclou que no existeix obstacle per a considerar que té caràcter de creació objecte de protecció d'un escrit dirigit al tribunal."

Així doncs, les demandes d'un advocat s'inclouen dins de les obres objecte de defensa de la propietat intel·lectual. De fet, es tracta de documents elaborats per un professional per a un supòsit concret i per la defensa del seu client, al qual s'incorporen coneixements legals i tàctiques de defensa propis, no podent-se negar el seu caràcter d'obra original. Certament, accedir a aquesta documentació afavoriria únicament als interessos propis de la persona sol·licitant – que desconexem però que no està obligada a revelar-, però el seu accés podria impactar negativament sobre els drets d'altri sense justificació suficient. En aquest sentit també s'ha pronunciat la GAIP, quan afirma en la resolució ja citada: "En aquest cas, ens trobem únicament i exclusiva amb dos interessos privats en presència, els dels autors dels documents i els de la persona reclamant, que, com hem dit desconexem, perquè no està

obligada a motivar la seva sol·licitud d'accés. Cal subratllar, que com ja s'ha dit, aquesta Comissió no identifica quin és l'interès públic que motivaria o justificaria el lliurament de la informació reclamada, per molt que estigui en mans de l'Administració pública, ja que no és informació que hagi produït o hagi obtingut en exercici de les seves competències, i per tant, no és informació idònia per a permetre la materialització dels objectius previstos a l'article 1.2 de la LTAIPBG.”

Tenint en compte l'anterior, en relació a l'entrega de les demandes dels procediments finalitzats o no finalitzats, i en base al regulat a l'article 21.1.g) esmentat, es considera que la Llei 19/2014, del 29 de desembre, no empara el dret d'accedir a les demandes sol·licitades, escrites per encàrrec de terceres persones privades i per part advocats privats i, per tant, és procedent inadmetre aquesta part de la sol·licitud.

3.La sol·licitud de les sentències anonimitzades no s'ha admès per causes legals degudament justificades.

Concretament, en relació amb la sol·licitud de les sentències anonimitzades no s'han admès per dos motius: (i) perquè part de la informació sol·licitada és de públic accés, atès que, al web del Centre de Documentació Judicial del Consell General del Poder Judicial estan publicades totes les resolucions dels òrgans col·legiats (Tribunal Suprem, Audiència Nacional, Tribunals Superiors de Justícia i Audiències Provincials). Així mateix, es pot trobar una selecció de les resolucions dels jutjats unipersonals. Es va subministrar l'enllaç corresponent al CENDOJ, que és el següent: <https://www.poderjudicial.es/search/indexAN.jsp> Es va fer constar que publicar les sentències anonimitzades és una tasca duta a terme pels jutjats i tribunals i, per tant, aquesta administració no està en disposició d'informar quines es troben publicades i quines no.

(ii) perquè facilitar a la persona sol·licitant les sentències que no es troben publicades al web citat són un supòsit recollit com a causa de no admissió a l'article 29.1.d) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, desenvolupat per l'article 66 del Decret 8/2021, de 9 de febrer.

(l) Aquest punt específic sembla ser l'objecte de la reclamació del sol·licitant, tanmateix, cal assenyalar que no compet a la Generalitat de Catalunya el disseny i organització d'aquesta pàgina de recerca, la qual depèn directament del Consejo General del Poder Judicial, en relació a les seves competències en aquesta matèria.

Tanmateix, cal tenir en compte que a la informació lliurada s'ha fet un esforç per incorporar el sentit favorable o no favorable a l'Administració de la Generalitat de Catalunya en relació a la darrera sentència recaiguda en cada procediment.

(II) Pel que fa específicament al punt (ii) anterior, d'acord amb aquests articles, es poden inadmetre a tràmit les sol·licituds d'accés a la informació pública en cas que per a obtenir la informació que es demana calgui una tasca complexa d'elaboració o reelaboració.

L'article 66.1 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, desenvolupa aquesta causa d'inadmissió, tot indicant que han de ser inadmeses a tràmit les sol·licituds en les quals concorri, entre d'altres, alguna de les circumstàncies següents:

a. quan l'obtenció, l'extracció o la disposició de la informació sol·licitada impliqui una càrrega de treball inassumible o desproporcionada pel fet que la informació procedeix de diferents expedients, fonts d'informació, bases de dades o arxius, o es conté en un gran volum d'informació i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles. b. quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles. Addicionalment, l'article 66.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, preveu que les administracions públiques han de motivar l'apreciació de qualsevol d'aquestes circumstàncies mitjançant, entre d'altres, una declaració dels recursos humans i materials necessaris per a l'obtenció i elaboració de la informació, i una ponderació d'aquests recursos amb els disponibles a l'òrgan competent per resoldre.

Tenint en compte tot l'anterior, es va fer constar a la Resolució de referència que facilitar les sentències anonimitzades que no es troben publicades a CENDOJ suposaria una tasca complexa d'elaboració o reelaboració, donat que l'obtenció i disposició de la informació sol·licitada implica una càrrega de treball inassumible i desproporcionada. Aquesta càrrega inassumible respon a les circumstàncies següents:

- L'abast temporal de la sol·licitud suposa un gran volum d'informació. Es tracta de 1.334 expedients identificats per a donar resposta a la present sol·licitud d'accés a la informació pública. Cal tenir en compte, a més, que en un expedient hi pot haver més d'una sentència de diferents òrgans judicials.

- Per a poder lliurar les sentències anonimitzades de cadascun d'aquests expedients s'hauria de cercar expedient per expedient al Sistema de Gestió del Gabinet Jurídic de la Generalitat de Catalunya (Gbjur) i trobar les diverses sentències que hagin pogut dictar-se en les diverses instàncies.

- A més, seria necessari processar pàgina a pàgina cada sentència per tal de revisar-ne el contingut per detectar-hi dades personals a anonimitzar. Això implica, a més, preparar cada sentència per al procés de còpia i/o digitalització que ha de permetre mostrar la informació amb les pertinents anonimitzacions.

Concorre, per tant, la causa d'inadmissió, atès que: el volum de sentències afectades per la sol·licitud és molt elevat, cal procedir a l'anonimització de la informació i la unitat responsable de la informació només disposa d'una persona per dur a terme aquesta tasca, que hauria de compatibilitzar amb les que porta a terme habitualment.

Les circumstàncies descrites anteriorment van acreditar la impossibilitat de facilitar la informació a la persona sol·licitant, i en aplicació del que estableix l'article 29.1.d) de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, donat que per a superar dites circumstàncies i, conseqüentment, poder obtenir i elaborar la informació sol·licitada, seria necessari utilitzar un volum de recursos humans i materials inassumibles.

Concretament, es va fer constar que seria necessari disposar de recursos humans amb capacitat de trobar els expedients en el Gabjur i per a identificar cada sentència o sentències dels 1.334 expedients identificats, així com els recursos humans i materials necessaris per a anonimitzar cadascuna de les sentències. Aquesta darrera tasca va ser degudament calculada i acreditada a la Resolució de referència, de tal manera que, a una mitjana de 30 minuts per sentència, implicaria 40.020 minuts (1.334 expedients x 30 minuts), és a dir, un mínim de 667 hores.

Per tot l'anterior, i acreditada la taxa complexa d'elaboració o reelaboració, es va considerar adequat inadmetre parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública rebuda d'acord amb la normativa aplicable.”

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i 29 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (RGAIP) aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits

no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la desestimació de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Així mateix, l'article 20 de la LTAIPBG on s'estableix que el dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes establertes per la Llei de forma expressa. Igualment, en concordança amb aquest article, les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies concretes de cada cas concret, i s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret, no podent-se ampliar per analogia. A més, cal incorporar aquí les previsions de l'article 22 de l'LTAIPBG on s'explicita, d'una banda que els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció i d'una altra que aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

Igualment, l'article 44 del Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP), estableix que la resolució de la Reclamació pot inadmetre, estimar o desestimar, totalment o parcial, la sol·licitud de reclamació i que ha de ser motivada i s'ha de basar en l'aplicació de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i en la resta de l'ordenament jurídic.

En aquest supòsit, la reclamació ha de ser desestimada d'acord amb els arguments següents. Aquesta Comissió comparteix el posicionament del Gabinet Jurídic de la Generalitat que desestima l'accés al contingut de les demandes perquè els seus arguments concorden perfectament i s'ajusten amb el posicionament i la doctrina que ja ha mantingut amb anterioritat la GAIP. La interpretació del límit invocat que fa el Gabinet Jurídic és ajustada als preceptes de la LTAIPBG i a la interpretació restrictiva que sempre ha defensat aquesta Comissió.

Així mateix, aquesta Comissió considera que en el cas que ocupa -objectivament i com palesa l'informe evacuat pel Gabinet Jurídic- concorre una causa d'inadmissió de la SAIP, com és la tasca complexa d'elaboració o reelaboració pel que fa a les sentències reclamades. Aquesta Comissió considera que l'interès privat que pugui tenir o defensar el reclamant -i que no ha explicat en cap cas perquè -certament- no està obligat no justifica en aquest cas fer incórrer l'Administració en una despesa de temps i recursos que no és proporcionada. D'acord amb l'article 66.1.b) del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, estem davant d'una tasca complexa d'elaboració o reelaboració, "Quan l'elaboració de la informació requereixi una tasca d'anàlisi o d'interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada i no pugui ser realitzada amb l'ajuda dels mitjans informàtics disponibles" i aquestes circumstàncies s'aprecien clarament en el cas que ens ocupa.

En definitiva, aquesta Comissió declara que la Resolució per la qual s'estima parcialment la sol·licitud d'accés a la informació pública amb codi de tràmit LKW6NBNSL (PRE_2024_EXP_SIP001SOL2_00010877) és conforme a Dret i que el dret d'accés de la persona reclamat s'ha vist atès, tot i que de forma limitada per la concurrència de límits legalment previstos i de la causa d'inadmissió ja explicada, que correctament ha apreciat l'òrgan competent per resoldre la SAIP, perquè recordem-ho el dret d'accés no és un dret de caràcter absolut i pot ser limitat o restringit d'acord amb la LTAIPBG quan s'escaigui, com succeeix en el cas que ens ocupa.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 20 de març de 2023, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 52/2025 d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 52/2025 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.